

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **G. B.**

oskarżonej z art. 62 § 2 k.k.s. i in.,

na posiedzeniu w dniu 20 października 2016 r.,

w przedmiocie skargi obrońcy oskarżonej, wniesionej na podstawie art. 539a k.p.k.,

na wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 8 lipca 2016 r., sygn. akt VII Ka

(...),

p o s t a n o w i ł

pozostawić skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2015 r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w N. uniewinnił oskarżoną G. B. od zarzutu popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 61 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i art. 9 § 3 k.k.s. Wyrokiem z dnia 8 lipca 2016 r., sygn. akt VII Ka (...), Sąd Okręgowy w O. uwzględnił apelację oskarżyciela i uchylił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w N. z dnia 22 grudnia 2015 r. przekazując sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Od powyższego wyroku skargę do Sądu Najwyższego w trybie art. 539a k.p.k. złożył obrońca oskarżonej, zarzucając naruszenie art. 437 § 2 k.p.k., polegające na uznaniu przez Sąd Okręgowy w O., że koniecznym jest przeprowadzenie na nowo w całości przewodu sądowego, co skutkowało uchyleniem wyroku Sądu I instancji i przekazaniem sprawy do ponownego

rozpoznania. Zdaniem Autora skargi, Sąd I Instancji prawidłowo zebrał i ocenił materiał dowodowy w sprawie oraz dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, natomiast Sąd II instancji, bez uwzględnienia wszystkich przeprowadzonych dowodów w sprawie, jak i z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, bezpodstawnie zakwestionował ocenę dowodów dokonaną przez Sąd I instancji oraz poczynione ustalenia faktyczne.

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 8 lipca 2016 roku w całości i przekazanie sprawy właściwemu sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na skargę obrońcy oskarżonej, Urząd Kontroli Skarbowej w O. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej. O oddalenie skargi wniósł także Prokurator Prokuratury Okręgowej w O..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga jest niedopuszczalna, co powoduje, konieczność pozostawienia jej bez rozpoznania.

Zgodnie z wyraźnym brzmieniem art. 25 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 437), przepisy rozdziału 55a k.p.k., regulującego nową instytucję skargi na wyrok sądu odwoławczego, stosuje się jedynie w postępowaniach, w których akt oskarżenia, wniosek o wydanie wyroku skazującego, wniosek o warunkowe umorzenie postępowania lub wniosek o umorzenie postępowania przygotowawczego i orzeczenie środka zabezpieczającego został wniesiony po dniu 30 czerwca 2015 r. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 września 2016 r., sygn. akt III KZ 53/16 wraz z cytowanymi w nim innymi judykataми Sądu Najwyższego, a także D. Świecki (red.), B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, Kodeks postępowania karnego. Komentarz do zmian z 2016 r., Warszawa 2017, s. 597).

Sąd Najwyższy w obecnym składzie w pełni podziela przy tym stanowisko wyrażone w postanowieniu SN z dnia 28 lipca 2016 r., sygn. akt IV KZ 39/16, zgodnie z którym *„(r)ezultat uzyskany w wyniku zastosowania językowych reguł wykładni art. 25 ustawy nowelizującej wsparty jest także wykładnią celowościową. Skarga na wyrok kasatoryjny sądu odwoławczego została bowiem przewidziana*

jako element wspierający nowy, apelacyjno-reformatoryjny model orzekania przez sądy odwoławcze (zob. także uzasadnienie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, Druk nr 207 Sejmu VIII Kadencji, s.11). Związane jest to z nowym brzmieniem art. 437 § 2 k.p.k. (obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.), który jedynie w ściśle określonych przypadkach pozwala sądowi odwoławczemu na uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania”.

W sprawie, w której zapadł zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w O., akt oskarżenia został skierowany do sądu przed dniem 30 czerwca 2015 r. Nie ma, więc w tym postępowaniu zastosowania nowy art. 539a k.p.k.

Mając na względzie powyższe okoliczności, należało orzec jak w sentencji.